Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

sentit Plato, neq; vt sanctissimi ac sapientissimi viri si poëtas
grempserint, si obiecerint, si damnarint, quin viderint res figmenta,
non nisi exemplaq; quam re opposita humanis ingenijs, ad gritanda
libidinem ad inventum distrahendamq;, ob ea q; insania cantilenae
voluptate, ab optimis rerum et studijs, atq; maximis quoq;
ac pstantissimis et Reipub. gerendis rebus. Proterea gravissima
illa Platonis vox Voluptatem re ipsam et irritamentum omnium
malorum. In qua re poëtas nostri plurimum elaborasse, itaq;
mihi admodum indignum (ut dixi) visum est: ut q omni pene
religione ac modestia mouerint, quosq; tam diu gremperint,
nec ulla unq; in aetate habiti sint graves, hi eos sanctos ac
Diuinos et Theologos appellent, quorum nihil q posset re, neq;
ab ipsa religione diuersum, ut in sequenti mea oratione Lativ
ostenda.

Oratio secunda Hermolai Barbari contra poëtas Gentiles.

I.

Supiori oratione mea, satis mihi visum est ostendisse, quam apud
maiores nostros poëtica disciplina semper fuerit, aut abiecta
prorsus, aut extrema omnium reliquarum artium laudem grequenta,
quod ingenio et natura, et assiduitate et studio comparantur. Neq;
id quidem et una aetate solum, sed et omne ipse saeculi nostri,
ex quo primum inter mortales coepit orri. Neq; solum etia apud
Romanos, quorum auctoritas tanta fuisse existimatur, ut omnium
pulcherrimarum rerum, quas aut natura nobis peperit, aut auxit in
dustria, non dubitem ab ea rudiuitate maiestate et incremento
coepisse, nec ulla fuisse Reipub. quot ar tantis tanqs
illustribus exemplis, in quorum genere laudis floruerit. Quin
imo nec id unum seq; apud Graecos, et si ea gens adeo tamen
affluerit opulentia ac ingenij magnitudine, oriq; lapsuerit,
ut nullum esset libidinum genus, in quo nidem oppidum re, et si eorum
ingenia ad adeptam Doctrinam eluberarent, in certum sit et poëtis